

Βρήκαν παπά να θάψουν...

Η πανδημία εξελίσσεται σε μεγάλη ευκαιρία της κυβέρνησης και των εργοδοτών. Την ώρα που η χώρα, εξαιτίας των κυβερνητικών επιλογών, βρίσκεται μια ώρα πριν το lockdown, η πανδημία σαρώνει το σύστημα Υγείας που έμεινε αθωράκιστο και υποστελεχωμένο, οι χώροι δουλειάς και τα Μέσα Μαζικής Μεταφοράς έχουν γίνει χώροι υπερμετάδοσης του ιού, βρήκαν ευκαιρία να μην αφήσουν τίποτα όρθιο.

Δε φτάνει ο πτωχευτικός νόμος, με τον οποίο αρπάζουν λαϊκά σπίτια κι εισοδήματα. Δε φτάνει η ανεργία που εκτοξεύτηκε. Δε φτάνει ο νόμος που βάζει σε γύψο τις διαδηλώσεις. Ήρθε και ο “εκσυγχρονισμός” της κυβέρνησης και του ΣΕΒ:

10ωρη δουλειά, 200 ευρώ μισθός Αυτός είναι ο εκσυγχρονισμός!

Πριν από ακριβώς 100 χρόνια, το 1920, με το νόμο 2269 κατακτήθηκε για τους εργάτες στη βιομηχανία το 8ωρο και λίγα χρόνια αργότερα επεκτάθηκε και σε άλλες επιχειρήσεις.

Για να γιορτάσει αυτή την επέτειο η κυβέρνηση και ο υπουργός των βιομηχάνων, των τραπεζιτών, των εφοπλιστών και των μεγαλοξενοδόχων, ανακοίνωσε χτες την επιβολή **10ωρης δουλειάς παντού** και μάλιστα απλήρωτη για τις δύο επιπλέον ώρες.

Αυτός είναι ο εκσυγχρονισμός που παινεύεται ότι θα φέρει στο εργατικό δίκαιο, μαζί με ένα σωρό νέα, άθλια για την εργατική τάξη μέτρα όπως:

- **Την αύξηση των ωρών των νόμιμων υπερωριών που συμπαραλιάζει τον σταθερό εργάσιμο χρόνο και τη διευθέτηση του χρόνου δουλειάς μέσα στο εξάμηνο που θα αυξήσει την απληρωσιά και θα ρίξει ακόμη πιο κάτω μισθούς και μεροκάματα.**
- **Την καθολική κατάργηση της Κυριακής αργίας.**
- **Την παραπομπή των εργαζομένων και των σωματείων που καταγγέλλουν εργοδοτικές αυθαιρεσίες από τις Επιθεωρήσεις Εργασίας στον ΟΜΕΔ, όπου οι καταγγελίες θα μετατρέπονται σε «συμφιλίωση» με τα θέλω των επιχειρηματικών ομίλων.**
- **Το δικαίωμα του εργοδότη να απομακρύνει εργαζόμενο που έχει απολύσει με προειδοποίηση, ώστε να απαλλαγεί από την παραμικρή αντίδραση συλλογική και ατομική.**

Εκεί όμως που έδωσε τα ρέστα του στο κεφάλαιο με «διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις», όπως τις βαφτίζει, είναι το χτύπημα στη συνδικαλιστική δράση, την οργάνωση και τα δικαιώματα των εργαζομένων.

- **Το νέο αίσχος του γνωστού νεκροθάφτη των εργατικών δικαιωμάτων ξεκινά με ένα συνδυασμό απεργοκτόνων διατάξεων που καταργεί τις Γενικές Συνελεύσεις, τη συμμετοχή των εργαζομένων σε αυτές και ορίζει την ηλεκτρονική ψηφοφορία ως προϋπόθεση για λήψη απόφασης για απεργία.**

- **Αλλά ακόμη κι αν παρθεί μια τέτοια απόφαση και "αμελήσει" ο εργοδότης να πατήσει το κουμπί για λογαριασμό του εργαζόμενου, έρχεται ο καθορισμός προσωπικού ασφάλειας, που για ορισμένες περιπτώσεις (όπως στις πρώην ΔΕΚΟ, στις μεταφορές, στα λιμάνια κλπ) θα ξεπερνά ακόμη και τον αριθμό των εργαζομένων ολόκληρης της βάρδιας!**
- **Κι αν ακόμα και μετά από αυτά γίνει κατορθωτό να κηρυχτεί απεργία τότε έρχεται η ωμή καταστολή, γιατί όχι μόνο καταργείται η απαγόρευση πρόσληψης απεργοσπαστικού μηχανισμού από την εργοδοσία όπως προέβλεπε ο Ν.1264/82, αλλά στο εξής η περιφρούρηση των απεργιών θα είναι ποινικώς κολάσιμη πράξη και θα καθιστά παράνομη την ίδια την απεργία.**
- **Ούτε οι συλλογικές συμβάσεις έμειναν έξω από τον «εκσυγχρονισμό» της κυβέρνησης αφού το δικαίωμα συλλογικής διαπραγματεύσεως θα αναγνωρίζεται μόνο στα σωματεία που έχουν παραδώσει ψηφιακά τα Μητρώα τους στο κράτος και στην εργοδοσία. Δηλαδή για να λειτουργεί κάποιιο συνδικάτο θα πρέπει να αποδεχτεί το φακέλωμα.**

Η χαρά και η αισιοδοξία του υπουργού της ΝΔ που ζήλεψε τη δόξα άλλων δήμιων της εργατικής τάξης, δεν θα κρατήσει για πολύ. Άλλωστε κι από την προηγούμενη θητεία του έχει κερδίσει πανάξια τη θέση που του ταιριάζει ανάμεσα σε άλλους, όπως αυτή του «ψαλιδοχέρη» Κατρούγκαλου και του παλιότερου Λάσκαρη που ήθελε να καταργήσει με νόμο την πάλη των τάξεων.

Μπορεί να αναπολεί ελεύθερα όλα τα φασιστικά μορφώματα του προηγούμενου αιώνα που σήκωσαν τα ξερά τους στην εργατική τάξη των λαών, μπορεί μάλιστα να ήθελε να ζήσει τα χρόνια που ο εργάτης δούλευε ήλιο με ήλιο, αλυσοδεμένος και έπαιρνε ένα βρώμικο στρώμα και μισό ξεροκόμματο. Αυτό που δεν θα μπορέσει ποτέ είναι να γυρίσει τους εργαζόμενους και τα Συνδικάτα 100 χρόνια πίσω. Ο τροχός της ιστορίας έχει συνθλίψει εδώ και δεκαετίες τις σάπιες ιδέες του, όπως το ίδιο θα κάνει με το σύστημα της εκμετάλλευσης και τους εκφραστές του.

Δεν κάνουμε πίσω από το να παλεύουμε οργανωμένα για δικαιώματα και συνδικαλιστικές ελευθερίες.

Δεν θα χαρίσουμε στο κεφάλαιο και στο κράτος το δικαίωμα να έχουμε οργανώσεις εργαζομένων, να μαζευόμαστε και να αποφασίζουμε, να εκλέγουμε τους εκπροσώπους μας.

Δεν θα σταματήσουμε να αγωνιζόμαστε, ό,τι τερτίπια κι αν σκαρφιστούν, όσες διώξεις κι αν κινήσουν, όσα ΜΑΤ κι αν επιστρατεύσουν.

Δεν θα αφήσουμε κανέναν μόνο του απέναντι στη μεγαλοεργοδοσία και τους μηχανισμούς της.

Και κάτω από τη μάσκα έχουμε φωνή.

Η προσπάθειά μας να συγκεντρώσουμε δυνάμεις ικανές να συμπαραλιάσουν τους νόμους τους θα συνεχιστεί ό,τι κι αν σκαρφιστούν η κυβέρνηση, ο ΣΕΒ και τα τσιράκια τους μέσα στο ίδιο το κίνημα, που εδώ και μήνες δεν έβγαλαν άχνα για τις ανατροπές του αιώνα.

Το κάλεσμα για Πανεργατική Απεργία είναι ήδη απόλυτη προτεραιότητα για κάθε σωματείο.

Οι απεργιακές αποφάσεις κάθε μέρα που περνά πολλαπλασιάζονται.

Τώρα είναι η ώρα να μη μείνει χώρος δουλειάς που να μην ξεσηκωθούν οι εργαζόμενοι μέσα από τα σωματεία τους και τις επιτροπές αγώνα, να οργανωθούν γενικές συνελεύσεις, συσκέψεις, περιοδείες, να μάθουν όλες και όλοι τί ετοιμάζει η κυβέρνηση.

Να προετοιμαστεί μαζική, δυναμική απάντηση με Πανεργατική Απεργία παντού, σε εργοστάσια, γραφεία, ξενοδοχεία, γιατί, μαγαζιά.

